

J.nr. 2019-15-30-00002

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dyrlæger

(Afgift til finansiering af drift af medicinregisteret VetStat m.v.)

§ 1

I lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

- 1.** I § 4 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
”Stk. 4. Veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, må som led i deres uddannelse på Københavns Universitet deltage i diagnostik og behandling af dyr på universitetets dyrehospitaler, samt udøve visse former for dyrlægegering forudsat, at dette sker efter en dyrlæges anvisninger og under dennes ansvar. Ministeren kan fastsætte regler om studiekrav.”
- 2.** § 8 b ophæves.
- 3.** I § 11, stk. 5, 3 steder i § 20, stk. 1, og i § 26, stk. 1, ændres ”euforiserende stoffer” til: ”afhængighedsskabende lægemidler”.
- 4.** I § 17 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
”Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at ejere af dyrehold registreret i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR) afholder udgifterne til drift af medicinregisteret VetStat.”
- 5.** I § 32, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:
”Dog er dyrlæger beskæftiget ved Københavns Universitets dyrehospitaler, for så vidt angår deres behandling af andres dyr, undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling.”
- 6.** Efter § 36 a indsættes:
”§ 36 b. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om betaling af omkostninger ved ekstra kontrol, som udføres efter, at der er påvist manglende overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning heraf.”

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedindhold
 - 2.1. Veterinærstuderendes behandling af dyr på Københavns Universitets dyrehospitaler
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Ophævelse af § 8 b
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. ”Euforiserende stoffer” ændres til ”afhængighedsskabende lægemidler”
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. VetStat
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Tilsyn med dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Betaling for ekstra kontrol
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås, at der i loven etableres hjemmel til, at driften og en nødvendig teknisk omlægning og modernisering af medicinregisteret VetStat finansieres gennem opkrævning af betaling fra ejere af dyrehold registreret i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR). Forslaget fremsættes med baggrund i den politiske aftale om Veterinærforlig III 2018-2021, der blev indgået den 13. december 2017, mellem den daværende regering, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Ud over den foreslåede ændring, der udspringer af veterinærforliget, foreslås en række yderligere ændringer i loven. Det foreslås, at hjemlen til at opkræve gebyr til dækning af omkostningerne ved ekstra kontrol, som gennemføres efter, at der er påvist manglende overholdelse af loven, overføres fra tekstanmærkning i finansloven til lov om dyrlæger. Gebyret skal som hidtil betales af de dyrlæger og virksomheder, som er genstand for ekstra kontrol.

Herudover foreslås det, at der i loven skabes en klar hjemmel til at de veterinærstuderende ved Københavns Universitet, som led i deres studie, kan deltage i behandling af dyr ved universitetets dyrehospitaler, og i den forbindelse udøve visse former for dyrlægegerning. Det foreslås endvidere, at begrebet ”euforiserende stoffer” i loven ændres til ”afhængighedsskabende lægemidler”, som er den betegnelse, der anvendes på sundhedsområdet. Endelig foreslås det, at dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler, undergives tilsyn i forbindelse med deres behandling af privatejede dyr, svarende til hvad der gælder for dyrlæger, der ikke er ansat ved en statslig undervisnings- og forskningsinstitution, eller for privatpraktiserende dyrlæger i øvrigt.

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. januar 2020.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Veterinærstuderendes behandling af dyr på Københavns Universitets dyrehospitaler

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om dyrlæger, hvad der forstås ved dyrlægegerning. Af § 2, stk. 2, i loven fremgår det, at kun personer, som har modtaget autorisation som dyrlæge i henhold til § 3, stk. 1, eller stk. 3, i loven, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 35 i loven, har ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge.

Ved dyrlægegerning forstås bl.a. at tage andres dyr under behandling for en sygdom, til hvis behandling der kræves veterinær indsigt eller at tage dyr under behandling under anvendelse af receptpligtige lægemidler, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 2 og 3.

Bestemmelserne i lovens § 2, stk. 1 og 2, er grundlæggende regler i forhold til forståelsen af formålet med lov om dyrlæger og udøvelse af dyrlægegerning.

Efter § 4, stk. 1, i lov om dyrlæger, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning, hvis behovet for dyrlægehjælp ikke kan dækkes af dyrlæger. Som et eksempel herpå, fremgår det af forarbejderne til bestemmelsen, at dyrlægestuderende, der har erhvervet den fornødne viden til at udføre kødkontrol, kan bistå dyrlæger på slagterier, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3450.

Efter § 4, stk. 2, i loven kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, kan yde dyrlæger bistand under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i lovens § 2, stk. 1, nr. 2-6. Af bestemmelsen fremgår endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde. Videre fremgår det af bestemmelsen, at ministeren kan bestemme hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet. Bemyndigelsesbestemmelsen i §

4, stk. 2, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1153 af 30. september 2015 om autorisation af veterinærpsygeplejersker m.v., samt bekendtgørelse nr. 605 af 1. juni 2017 om autorisation af veterinært teknikere.

Efter § 4, stk. 3, i loven, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling meddele tilladelse til, og fastsætte regler om, at personer, der ikke er dyrlæger, under udstationering ved danske styrker i udlandet eller ombord på skibe udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelserne i lovens § 2, stk. 1, nr. 2 og 3. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde.

2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som det fremgår under pkt. 2.1.1., må dyrlægegerning kun udøves af personer, der har modtaget autorisation som dyrlæge. Lovens § 4, stk. 1-3, indeholder enkelte undtagelser hertil. Det foreslås, at der i loven som § 4, stk. 4, indsættes en ny bestemmelse, som hjemler, at veterinærstuderende, som led i deres uddannelse ved Københavns Universitet, må udøve visse former for dyrlægegerning, når de under veterinæruddannelsen deltager i diagnostik og behandling af dyr på universitetets dyrehospitaler.

I Danmark udbydes veterinæruddannelsen af Københavns Universitet, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet (KU SUND). Uddannelsen består af en bachelordel på 3 år og en kandidatdel på 2 1/2 år.

Til universitetet er for nuværende knyttet to dyrehospitaler, henholdsvis Universitetshospitalet for Familiedyr og Universitetshospitalet for Store Husdyr. Dyrehospitalerne ejes af universitetet, og er organisatorisk placeret under universitetets Institut for Klinisk Veterinærmedicin.

På dyrehospitalerne diagnosticeres og behandles dels dyr, der ejes af universitetet, dels privatejede dyr, der bliver bragt til behandling på dyrehospitalerne af privatpersoner. De privatejede dyr tages under behandling på tilsvarende vis som på privatejede dyrehospitaler eller hos privatpraktiserende dyrlæger i øvrigt.

På nuværende tidspunkt er der ikke i lov om dyrlæger en klar hjemmel til, at veterinærstuderende, som led i deres studie, kan udøve visse former for dyrlægegerning. Københavns Universitet har oplyst, at gældende praksis på området er, at de veterinærstuderende skal have gennemført bachelordelen på 3 år og første halvår af kandidatdelen i veterinærmedicin, jf. den nugældende studieordning, før de må deltage i behandling af dyr. Dermed vil de studerende have erhvervet tilstrækkelige grundlæggende færdigheder til, at de som led i deres veterinæruddannelse kan deltage i behandling af dyr og udøve visse former for dyrlægegerning, fx indgivelse af receptpligtig medicin til dyr og deltagelse i mindre kirurgiske indgreb. Københavns Universitet har endvidere oplyst, at de veterinærstuderendes behandling af dyr sker under supervision af en dyrlæge, der er ansat af universitetet og tilknyttet dyrehospitalet.

Det vil være en betingelse, at de veterinærstuderendes behandling af dyr altid sker efter en dyrlæges anvisninger og under dennes ansvar. Den pågældende dyrlæge skal være ansat af universitetet og tilknyttet dyrehospitalet, ligesom det forudsættes, at den ansvarlige dyrlæge er til stede på dyrehospitalet, når de veterinærstuderende, som led i veterinærstudiet, behandler dyr. Derved sikres det, at veterinærstuderendes behandling af dyr sker på forsvarlig vis.

Det foreslås endvidere, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om de studiekrav, der skal være opfyldt, for at de veterinærstuderende kan udøve visse former for dyrlægegerning. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at de studiekrav, som Københavns Universitet lægger til grund på nuværende tidspunkt, jf. ovenfor, som betingelse for, at de veterinærstuderendes kan deltage i behandling af dyr og udøve visse former for dyrlægegerning, er fyldestgørende for indeværende. Ministerens fastsættelse af regler om studiekrav vil ske efter høring af universitetet. Ved at fastsætte kravene på bekendtgørelsesniveau sikres det, at de løbende kan tilpasses, så de er i overensstemmelse med den til enhver tid gældende studieordning. Det vil være op til Københavns Universitet at fastlægge, hvilke former for dyrlægegerning, som det vil være nødvendigt og forsvarligt, at de studerende kan deltage i, jf. tillige den til enhver tid gældende studieordning for veterinærstudiet.

2.2. Ophævelse af § 8 b

2.2.1. Gældende ret

§ 8 b blev indsat i lov om dyrlæger med virkning fra den 1. juni 2009, jf. lovforslag 2008/1 LSF 130 – forslag til lov om ændring af lov om dyrlæger, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 4197.

Efter § 8 b, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger. I den enkelte besætning påhviler det den ansvarlige for besætningen at sikre, at der udføres egenkontrol i besætningen.

Hensigten med bestemmelsen var, at fastsætte regler om, at dyrlægen ved besøg i besætningen bl.a. skulle rådgive om og følge op på, om besætningsejeren havde etableret og fulgte et egenkontrolprogram for dyrevelfærd. Ved manglende overholdelse af kravet om, at indføre og efterleve kravet om egenkontrol med dyrevelfærd, var det hensigten, at dyrlægen skulle gøre besætningsejeren opmærksom herpå, med henblik på at få forholdene ændret eller om nødvendigt kontakte rette myndighed. Hensigten med bestemmelsen har således været at medvirke til at sikre, at der i landbrugsbesætninger blev indført og efterlevet egenkontrol med dyrevelfærd.

Bestemmelsen i § 8 b, stk. 1, om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger blev udmøntet med bekendtgørelse nr. 786 af 25. juni 2010, om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger, og bekendtgørelse nr. 787 af 25. juni 2010 om sundhedsrådgivningsaftaler i svinebesætninger, der begge trådte i kraft den 1. juli 2010.

Med virkning fra den 14. december 2016, blev ordningen med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger imidlertid ophævet. Samtidig blev reglerne om dyrlæges forpligtelser i forhold hertil ophævet.

Reglerne om egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger er nu erstattet af reglerne om en målrettet dyrevelfærdsindsats, der vedrører dyrlægens rådgivning om dyrevelfærd som led i sundhedsrådgivning, jf. de nugældende regler i bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger, og bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger.

2.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelsen i § 8 b, stk. 1, der knytter sig til ordningen med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger, har ved ophævelsen af ordningen mistet sin betydning. Det tilsvarende gør sig gældende for bestemmelsen i § 8 b, stk. 2, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, at dyrlægerne afholder de omkostninger, der er forbundet med det offentlige faktiske udgifter til kontrol med de pågældende dyrlægers auditering af egenkontrollen med dyrevelfærd.

Som konsekvens af, at bestemmelserne i § 8 b, stk. 1 og 2, har mistet deres betydning, foreslås det, at § 8 b ophæves.

2.3. "Euforiserende stoffer" ændres til "afhængighedsskabende lægemidler"

2.3.1. Gældende ret

Betegnelsen "euforiserende stoffer" indgår i bestemmelserne i § 11, stk. 5, § 20, stk. 1 og § 26, stk. 1, i lov om dyrlæger.

Der er tale om bestemmelser, der som led i tilsyn med dyrlæger, giver ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling (Fødevarestyrelsen) forskellige reaktionsmuligheder i forhold til dyrlægers ordinerer af euforiserende stoffer. Euforiserende stoffer er receptpligtige lægemidler, og formålet med bestemmelserne er bl.a., at sikre mod misbrug af disse lægemidler.

Det er ikke i lov om dyrlæger defineret, hvad der skal forstås ved "euforiserende stoffer", og Miljø- og Fødevarerministeriet har hidtil henholdt sig til den vurdering, der foretages på sundhedsområdet for bl.a. læger og tandlæger.

Efter § 11, stk. 5, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling som led i tilsynet med dyrlægers ordinerer af euforiserende stoffer påbyde en dyrlæge at føre nøjagtige optegnelser over disse ordinerer. Påbuddet kan omfatte

krav om, at tidspunktet for ordineringerne, art og mængde, dyrets art, dyreejerens navn og adresse, samt indikationen for ordineringen skal fremgå af optegnelserne, samt at optegnelserne skal indsendes til myndighederne.

Efter § 20, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fratage en dyrlæge retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af euforiserende stoffer, hvis dyrlægen har overtrådt et påbud meddelt efter § 11, stk. 5, i loven, eller ordinerer euforiserende stoffer på uforvarlig måde, eller ordinerer euforiserende stoffer til eget eller andre menneskers brug. Bestemmelsen anvendes i de tilfælde, hvor fratagelse skønnes nødvendig for at forebygge alvorlige skader på mennesker eller dyr. Fratagelsen kan ske for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandigt. En dyrlæge, som har fået frataget retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af euforiserende stoffer, kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene efter bestemmelsen i lovens § 22.

Efter § 26, stk. 1, kan en dyrlæge fraskrive sig sin autorisation eller en eller flere af de i § 18, stk. 2, i loven omhandlede rettigheder. Efter bestemmelsen kan fraskrivelsen være begrænset til at angå ordinerer af euforiserende stoffer, eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer. Videre fremgår det af bestemmelsen, at autorisationen eller fraskrevne rettigheder generhverves, når en fastsat tidsfrist fra fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt generhverves efter ansøgning, såfremt der ikke foreligger omstændigheder, der vil kunne begrunde fratagelse af autorisationen eller rettigheder efter §§ 18, 20, 21, 23 og 24 i loven. Bestemmelsen i § 26, stk. 1, giver en dyrlæge mulighed for selv at fraskrive sig autorisationen eller dele heraf. Bestemmelsen vil fx kunne anvendes i det tilfælde, hvor overtrædelserne er så åbenlyse, at dyrlægen på forhånd erkender, at autorisationen vil blive frataget vedkommende.

Fødevarestyrelsen modtager halvårligt fra Sundhedsdatastyrelsen (oprindeligt Lægemiddelstyrelsen) en liste over alle dyrlægers ordination af stoffer, der er underkastet en særlig overvågning. Listen gennemgås af Fødevarestyrelsen, der herefter udpeger dyrlæger til kontrol af deres ordinerer af euforiserende stoffer. Kontrollen udføres af Fødevarestyrelsen.

2.3.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at betegnelsen "euforiserende stoffer" i lovens § 11, stk. 5, § 20, stk. 1, og § 26, stk. 1, ændres til "afhængighedsskabende lægemidler". Dermed skabes parallelitet mellem den betegnelse, der anvendes i lov om dyrlæger, og den betegnelse, der anvendes på de humane sundhedsområde, jf. § 35 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (autorisationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1141 af 13. september 2018.

Med autorisationsloven blev lægelovens hidtidige benyttede betegnelse "euforiserende stoffer" med virkning fra 1. januar 2007 ændret til betegnelsen »afhængighedsskabende lægemidler«. Af lovbemærkningerne i det bagvedliggende lovforslag L 111 2005, forslag til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, jf. Folketings Tidende 2005-06, tillæg A, side 3221, fremgår det, at de to betegnelser anvendes for samme midler.

Det fremgår af autorisationslovens § 35, stk. 3, at det på sundhedsområdet er Styrelsen for Patientsikkerhed, der afgør, hvad der i autorisationsloven forstås ved "afhængighedsskabende lægemidler". Af Sundhedsstyrelsens Vejledning nr. 9523 af 19. juni 2019 om ordination af afhængighedsskabende lægemidler, afsnit 2.1.1. Afhængighed, fremgår det endvidere, hvad Sundhedsstyrelsen forstår ved afhængighed.

Det anføres i vejledningen, at afhængighed kan udvikles ved gentagen eller vedvarende brug af et psykoaktivt stof, herunder et lægemiddel. Det anføres, at afhængighed kendetegnes ved en stærk trang til at indtage stoffet, vanskeligheder eller manglende evne til at begrænse eller ophøre med brugen, fortsat brug trods erkendte skadevirkninger og/eller, at brug af stoffet tager uforholdsmæssig megen tid eller andre ressourcer og prioriteres uforholdsmæssigt højt i brugerens dagligdag. Endelig anføres det, at samtidig toleransudvikling og abstinenssymptomer kan forværre afhængighedstilstanden.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at ændre betegnelsen "euforiserende stoffer" i lov om dyrlæger til "afhængighedsskabende lægemidler", så der skabes parallelitet mellem den betegnelse, der anvendes i lov om dyrlæger, og den betegnelse, der anvendes på sundhedsområdet, og således, at Fødevarestyrelsen, til brug for kontrol af dyrlægers ordinerer af afhængighedsskabende stoffer, modtager oplysninger fra Sundhedsdatastyrelsen om dyrlægers ordinerer af de samme afhængighedsskabende lægemidler, som anvendes i forhold til kontrollen af læger og tandlæger, med tillæg af veterinære lægemidler.

2.4. VetStat

2.4.1. Gældende ret

Efter § 17 i lov om dyrlæger kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om drift af medicinregisteret VetStat, herunder om dyrlægers indberetning af oplysninger til registeret, om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret, samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registeret.

Den oprindelige hjemmel til at oprette registeret fremgår af § 1, nr. 3, i lov nr. 936 af 20. december 1999 om ændring af lov om dyrlægegerning m.v. Med lovændringen blev der i lov om dyrlægegerning m.v. som § 7, stk. 8, indsat en bestemmelse, hvorefter ministeren kan oprette et register, der indeholder oplysninger om anvendte, ordinerede og udlevere receptpligtige lægemidler, og at registeret endvidere kan indeholde oplysninger om køb og salg af tilsætningsstoffer til foderstoffer og foderlægemidler. Endelig fremgår det af bestemmelsen, at ministeren kan fastsætte regler om registerets drift, herunder om dyrlægers indberetning af oplysninger til registeret, om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret, samt om opkrævning af gebyrer i forbindelse med træk af oplysninger fra registeret.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger i det bagvedliggende lovforslag 1999/1 LSF 11, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, side 96-97, og et samtidigt forslag om ændring af lov om foderstoffer 1999 LSF 12 vedrørende indberetningspligt til VetStat for foderstofvirksomheder, jf. Folketingstidende 1999/00, tillæg A, side 114, at udgifterne i forbindelse med etableringen af registeret ville blive optaget på finansloven, og at der på finansloven for 1999 ville blive afsat 15 mio. kr. til etablering af et centralt register for receptpligtig medicin til husdyr (VetStat). Det fremgår endvidere, at driftsomkostningerne efter 2001 forventedes at beløbe sig til 3-4 mio. kr. årligt, som ville blive afholdt inden for de respektive institutioners nettoudgiftsbevilling. Endelig fremgår det, at eventuelle udgifter til Lægemiddelstyrelsen og andre eksterne tjenesteydere i forbindelse med driften af registeret afholdes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (nu Miljø- og Fødevarerministeriet). Omkostningerne ved driften af registeret afholdes fortsat inden for Fødevarerstyrelsens (ministeriets) nettoudgiftsbevilling.

Medicinregisteret VetStat blev sat i drift i 2000.

2.4.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

VetStat er Fødevarerstyrelsens IT-system til registrering af forbrug af veterinære lægemidler. Blandt de vigtigste formål med registret er, at monitorere udviklingen i forbruget af antibiotika til dyr i Danmark, og på den baggrund igangsætte initiativer, som kan sænke forbruget. Dette medvirker til at optimere anvendelsen af antibiotika i danske husdyrbesætninger, specielt med henblik på at imødegå resistensudvikling. Endvidere anvendes data fra registeret i dyrlægers rådgivning af klienter, som et redskab for myndigheder til overvågning af u hensigtsmæssig eller ulovlig anvendelse af antibiotika, og som et vigtigt grundlag for forskning i udvikling af antibiotikaresistens.

Det er nødvendigt at gennemføre en teknisk omlægning og modernisering af systemet, da det nuværende IT-system er utidssvarende. På grund af den hastige udvikling på IT-området øges risikoen for, at browsere og VetStat ikke længere vil kunne fungere sammen, og som kan resultere i, at brugere som fx landmænd og dyrlæger ikke længere vil kunne følge antibiotikaforbruget. I forbindelse med den tekniske omlægning gennemføres der samtidig en modernisering af systemet, der vil øge registerets anvendelighed både i landbrugets administration af husdyrbesætningerne og i den nationale indsats for at begrænse antibiotikaforbruget. Dette vil bl.a. ske ved at det bliver muligt, at antibiotikaforbruget kan opgøres på besætningsniveau, hvor forbruget i det nuværende system opgøres på ejendomsniveau (CHR-niveau).

Udviklingen af et nyt VetStat er besluttet som en del af Veterinærforlig III 2018-2021, der blev indgået den 13. december 2017, mellem den daværende regering og samtlige daværende partier i Folketinget. De fremadrettede omkostninger påregnes i forliget at andrage 5,4 mio. kr. (2018-niveau) årligt, hvoraf 3,0 mio. kr. udgør omkostninger til drift, og 2,4 mio. kr. udgør afskrivninger over 8 år på investeringen til udvikling af det nye VetStat. Det er i forbindelse med forliget besluttet, at afskrivningerne af de aktiverede udviklingsomkostninger til det nye VetStat skal bevillingsfinansieres med 2,4 mio. kr. årligt, og at drift efter idriftsættelse af det nye VetStat skal finansieres ved opkrævning af en formålsbestemt afgift på 3 mio. kr. årligt, der opkræves hos ejere af besætninger med kvæg og svin registreret i CHR. Besætninger med

svin og kvæg stod tilsammen for 90 pct. af forbruget af antibiotika i 2017, mens de sidste 10 pct. anvendtes til mink, fjerkræ, akvakultur, får og geder mv. Omkostningerne til drift af et nyt VetStat påregnes opkrævet baseret på den relative andel af forbruget af antibiotika i svine- og kvægbesætninger. Hvis fordelingen baseredes på forbruget i 2017, ville det være ca. 86 pct. til svinebesætninger og ca. 14 pct. til kvægbesætninger. Fordelingen vil blive fastsat årligt på grundlag af det seneste års opgørelse af antibiotikaforbruget. Betalingen vil blive opkrævet sammen med betalingen til CHR. På den baggrund foreslås det, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at ejere af dyrehold registreret i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR) afholder udgifterne til drift af medicinregisteret VetStat.

2.5. Tilsyn med dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler

2.5.1. Gældende ret

Efter § 32, stk. 1, i lov om dyrlæger, er dyrlæger undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Dog er dyrlæger, der er ansat ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutioner, undtaget fra tilsynet, for så vidt angår deres virksomhed ved disse institutter. Dette fremgår af § 32, stk. 2, i lov om dyrlæger. Ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutioner forstås fx universiteter. Tilsyn med dyrlæger udføres af Fødevestyrelsen.

2.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Undtagelsen i lovens § 32, stk. 2, fra det generelle krav om, at dyrlæger er undergivet tilsyn, kan føres tilbage til forslag til lov om veterinærvæsenet, samt udøvelse af dyrlægegerning, fremsat den 18. oktober 1963, jf. Folketingstidende 1963-64, tillæg A, spalte 196, jf. forslaget til § 10, stk. 2, i lovforslaget. Ordlyden af § 10, stk. 2, der svarer til ordlyden af den nugældende bestemmelse i § 32, stk. 2, i lov om dyrlæger, er forblevet uændret siden 1964.

Af lovbemærkningerne til forslag til lov om veterinærvæsenet, samt udøvelse af dyrlægegerning, jf. ovenfor, fremgår det, at baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at man ikke anser, at der er behov for, at de ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutioner beskæftigede dyrlæger er undergivet tilsyn med hensyn til deres virksomhed ved disse institutter.

Det er imidlertid Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt, at der nu også vil kunne føres tilsyn med dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler, i forbindelse med disse dyrlægers behandling af privatejede dyr.

Veterinæruddannelsen, dvs. den uddannelse, der giver adgang til at opnå dansk autorisation som dyrlæge, jf. § 3, stk. 1, i lov om dyrlæger, udbydes i Danmark på nuværende tidspunkt alene af Københavns Universitet (KU SUND). Spørgsmålet om tilsyn med statslige ansatte dyrlæger ved dyrehospitaler, er således for tiden kun relevant i forhold til Københavns Universitet, som er det eneste universitet i Danmark, hvortil der er knyttet dyrehospitaler.

Universitetet driver på nuværende tidspunkt to dyrehospitaler, henholdsvis Universitetshospitalet for Store Husdyr og Universitetshospitalet for Familiedyr. Begge dyrehospitaler er organisatorisk en del af universitetets Institut for Klinisk Veterinærmedicin.

De dyr, der tages under behandling på de to dyrehospitaler, er dels dyr, der tilhører universitetet, dels privatejede dyr.

Dyrene, der tilhører universitetet, er alle undergivet dyreforsøgslovgivningen, jf. lov om dyreforsøg. Dyrene anvendes til forskning, samt til undervisningsbrug som led i uddannelsen af de veterinærstuderende. Dyrene er undergivet tilsyn, som led i de tilladelser, som universitetet har fra Dyreforsøgstilsynet, jf. lov om dyreforsøg.

De privatejede dyr tages under behandling på linje med behandling af dyr på privatejede dyrehospitaler eller behandling af dyr, der udføres af privatpraktiserende dyrlæger i øvrigt. Det er derfor Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at der også bør kunne føres tilsyn med dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler på linje med tilsyn, der udføres i forhold til dyrlæger ansat ved privatejede dyrehospitaler, eller privatpraktiserende dyrlæger i øvrigt. De dyr,

der tilhører universitetet, er undergivet tilsyn i henhold til dyreforsøgslovgivningen, og indgår derfor ikke i den foreslåede tilsynsforpligtelse.

Tilsynet med dyrlæger varetages i dag af Fødevestyrelsen, og det er også styrelsen, der som led i tilsynet med dyrlæger, behandler klager fra dyreejere over privatpraktiserende dyrlæger, herunder dyrlæger ansat på privatejede dyrehospitaler. Fødevestyrelsen vurderer, hvorvidt dyrlægen har overtrådt bestemmelser i lov om dyrlæger eller bestemmelser fastsat med hjemmel i loven. Det kan fx være spørgsmålet om, hvorvidt en dyrlæge har vist fornøden omhu og samvittighedsfuldhed ved udøvelsen af sin gerning, jf. § 8, stk. 1, i lov om dyrlæger.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at Fødevestyrelsen vil kunne behandle klager fra dyreejere over behandling af dyr, uanset om behandlingen er foretaget af en dyrlæge ansat på et privatejet dyrehospital, en privatpraktiserende dyrlæge i øvrigt eller af en dyrlæge ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler. Som reglerne er på nuværende tidspunkt, vil Fødevestyrelsen, når anmeldelsen vedrører en dyrlæge, der er ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler, henvise borgeren til at indgive en politianmeldelse. Denne fremgangsmåde er imidlertid ikke hensigtsmæssig, hverken for universitetet, den universitetsansatte dyrlæge eller for myndighederne, herunder politiet.

Det foreslås derfor, at dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler, i forbindelse med disses behandling af privatejede dyr, undergives tilsyn på linje med tilsyn, der udføres i forhold til dyrlæger ansat på privatejede dyrehospitaler eller privatpraktiserende dyrlæger i øvrigt.

2.6. Betaling for ekstra kontrol

2.6.1. Gældende ret

Efter stk. 3 i tekstanmærkning nr. 158 ad 24.32.01. på finansloven er ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling bemyndiget til at fastsætte regler om betaling af omkostningerne ved ekstra kontrol, som udføres efter, at der er påvist manglende overholdelse af lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin, lov om udendørs hold af svin, lov om indendørs hold af gylte, goldsøer og drægtige søer, lov om hold af malkekvæg og afkom af malkekvæg, lov om hold af slagtekalkuner, lov om hold af slagtekyllinger, dyreværnsloven, lov om hold af heste, lov om dyrlæger samt regler, der er fastsat i henhold til de nævnte love eller Den Europæiske Unions forordninger.

Af anmærkningen til tekstanmærkningen fremgår det, at betaling for ekstrakontrol efter stk. 3 i tekstanmærkningen fastsættes på samme måde som den før 2013 eksisterende betaling for ekstrakontrol udført i henhold til lov om hold af slagtekyllinger og opfølgning på påbud udstedt i henhold til dyreværnsloven.

De takster, der er fastsat med hjemmel i stk. 3 i tekstanmærkningen, er p.t. et grundgebyr på 394 kr. med tillæg af 553 kr. pr. påbegyndt kvarter, og et særligt gebyr på 3.094 kr. til dækning af ekstra sagsbehandlingsomkostninger, når ekstra kontrol sker som opfølgning på et påbud, et forbud eller en bøde, jf. bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr.

2.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er normal praksis i overensstemmelse med Den Økonomiske Administrative Vejledning (ØAV), at materielle tekstanmærkninger skal indarbejdes i den relevante lovgivning, når dette er muligt. Det foreslås derfor, at den del af tekstanmærkning nr. 158, der vedrører lov om dyrlæger, indsættes i loven. Bestemmelsen er udtryk for det generelle princip, der anvendes i administrationen af fødevarer-, foderstof- og veterinærlovgivningen om, at det offentlige omkostninger ved ekstra kontrol, som er foranlediget af, at der er påvist overtrædelser af den pågældende lovgivning, skal afholdes af de pågældende virksomheder. Dette generelle princip finder også udtryk i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29. april 2004, om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen, samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (Kontrolforordningen).

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Fornyelse af VetStat medfører en årlig omkostning på 5,4 mio. kr. (2018 niveau), hvoraf 3,0 mio. kr. udgør omkostninger til drift efter idriftsættelse af det nye VetStat, mens 2,4 mio. kr. udgør afskrivninger over 8 år på investeringen til udviklingen af det nye VetStat. For disse omkostninger er det i forbindelse med Veterinærforslag III 2018-2021 besluttet, at afskrivningerne på 2,4 mio. kr. skal dækkes indenfor Fødevarestyrelsens bevilling. Fornyelsen af VetStat forventes ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings tilsynsbeføjelse også skal omfatte dyrlæger, der er ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler, vil indebære, at disse dyrlæger vil blive underlagt tilsyn på lige fod med dyrlæger ansat ved privatejede dyrehospitaler eller privatpraktiserende dyrlæger i øvrigt. Det vurderes, at forslaget ikke indebærer væsentlige omkostninger for det offentlige.

Lovforslaget i øvrigt vil ikke indebære økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner. Bestemmelsen om betaling for ekstra kontrol er en videreførelse af gældende ret, og omkostninger forbundet med Fødevarestyrelsens tilsynsforpligtelse i forhold til dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler, vil kunne afholdes inden for eksisterende økonomiske rammer.

Lov om dyrlæger indeholder allerede regler om digital kommunikation.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Fornyelse af VetStat medfører en årlig omkostning på 5,4 mio. kr. (2018 niveau), hvoraf 3,0 mio. kr. udgør omkostninger til drift efter idriftsættelse af det nye VetStat, mens 2,4 mio. kr. udgør afskrivninger over 8 år på investeringen til udviklingen af det fornyede VetStat. For disse omkostninger er det i forbindelse med Veterinærforslag III 2018-2021 besluttet, at drift efter idriftsættelse af det fornyede VetStat skal dækkes af en formålsbestemt afgift betalt af ejere af besætninger med svin eller kvæg registreret i CHR.

Besætninger med svin og kvæg står tilsammen for 90 pct. af forbruget af antibiotika i 2017, mens de sidste 10 pct. anvendes til mink, fjerkræ, akvakultur, får og geder mv. Omkostningerne til drift af VetStat påregnes opkrævet baseret på den relative andel af forbruget af antibiotika i svine- og kvægbesætninger. Hvis fordelingen baseredes på forbruget i 2017, ville det være ca. 86 pct. til svinebesætninger og ca. 14 pct. til kvægbesætninger. Fordelingen vil blive fastsat årligt på grundlag af den seneste opgørelse af et års antibiotikaforbrug. Betalingen vil blive opkrævet sammen med betalingen til CHR. Et fornyet VetStat er en forudsætning for byrdelettelser for erhvervet vedrørende medicinregistrering af smågrise (3,3 mio. kr. årligt), som indgik i oplægget til Veterinærforslag III.

Bestemmelsen om betaling for ekstra kontrol er en videreførelse af gældende ret og vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De øvrige foreslåede ændringer vil heller ikke indebære hverken væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervet.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) i præhøring. TER har vurderet, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget er herudover blevet vurderet efter principperne for agil erhvervsrettet regulering. Det vurderes, at ingen af principperne er relevante, da lovforslaget ikke påvirker virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende digitale teknologier og forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at lovforslaget ikke vil indebære administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, idet der er tale om nationale regler.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den til den 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Fornyelse af VetStat medfører en omkostning på 2,4 mio. kr. årligt i 2020 og efterfølgende år
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen væsentlige
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Drift af nyt VetStat medfører en omkostning på 3,0 mio. kr. årligt i 2020 og efterfølgende år
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen væsentlige
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Udøvelse af dyrlægegerning, jf. § 2, stk. 1, i loven, er forbeholdt dyrlæger, jf. § 2, stk. 2, i loven, dvs. forbeholdt personer, som har modtaget autorisation som dyrlæge fra Fødevarestyrelsen, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 35 i loven. Lovens § 4, stk. 1-3 indeholder en række undtagelser til bestemmelsen i lovens § 2, stk. 2, jf. pkt. 2.1.1.

Det foreslås, at der som § 4, stk. 4, i loven indsættes en bestemmelse, der skaber hjemmel til, at de veterinærstuderende ved Københavns Universitet, som led i deres uddannelse, kan deltage i diagnostik og behandling af dyr ved universitetets dyrehospitaler, og i den forbindelse udøve visse former for dyrlægegerning.

Med den foreslåede bestemmelse gives der mulighed for, at de veterinærstuderende, som led i dyrlægestudiet, kan opnå de fornødne færdigheder til efter bestået kandidateksamen, at kunne udøve dyrlægegerning på fuldt forsvarlig vis.

Det fremgår af forslaget til § 4, stk. 4, at det er en forudsætning, at de veterinærstuderendes behandling af dyr altid sker efter en dyrlæges anvisninger og under dennes ansvar. Den pågældende dyrlæge skal være ansat af universitetet og tilknyttet dyrehospitalet. Det forudsættes også, at den ansvarlige dyrlæge er til stede på dyrehospitalet, når de veterinærstuderende behandler dyr. De veterinærstuderendes behandling af dyr sker dels på dyrehospitalerne, dels som led i Universitetshospitalet for Store Husdyrs udkørende stordyrpraksis, der omfatter besøg i private husdyrbesætninger.

Det er hensigtsmæssigt, at de veterinærstuderende kan deltage i behandling af dyr i et sådant omfang, at de kan opnå tilstrækkelige færdigheder til, at de, efter bestået kandidateksamen og modtagelse af autorisation som dyrlæge, kan udøve dyrlægegerning på fuldt forsvarlig vis. Det vil være op til Københavns Universitet at vurdere, hvilke behandlinger af dyr det vil være nødvendigt og forsvarligt, at de studerende deltager i som led i deres studie, jf. den til enhver tid gældende studieordning. Som ovenfor nævnt, er det en betingelse, at de studerendes behandling af dyr altid sker efter en dyrlæges anvisninger og under dennes ansvar, men det forudsættes, at de studerende ikke foretager fx komplicerede kirurgiske indgreb. De studerende må heller ikke attestere dokumenter, herunder attestere vaccinationer eller ordinere receptpligtige lægemidler, idet dette er forbeholdt dyrlæger.

Den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, 2. pkt., giver hjemmel til, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om de studiekrav, der skal være opfyldt, for at de veterinærstuderende kan deltage i behandling af dyr og udøve visse former for dyrlægegerning. Fastsættelsen af studiekrav skal ske efter høring af universitetet og være i overensstemmelse med den til enhver tid gældende studieordning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.2.

Til nr. 2

Bestemmelsen i lovens § 8 b knytter sig til den hidtidige ordning med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger. Efter § 8 b, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger. § 8 b, stk. 2 fastsætter, at dyrlægerne skal afholde omkostningerne ved de tilsyn og den kontrol, som de har været pålagt i forbindelse med ordningen med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger. Ordningen med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger er imidlertid ophævet i 2016, jf. pkt. 2.1.1.

Da bestemmelsen i § 8 b dermed har mistet sin betydning, foreslås det, at bestemmelsen ophæves.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2.

Til nr. 3

Bestemmelserne i lovens § 11, stk. 5, § 20, stk. 1 og § 26, stk. 1, giver som led i tilsyn med dyrlæger, ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling (Fødevarestyrelsen) forskellige reaktionsmuligheder i forhold til dyrlægers ordning

af euforiserende stoffer. Euforiserende stoffer er receptpligtige lægemidler, og formålet med bestemmelserne er bl.a. at sikre mod misbrug af disse lægemidler.

Det foreslås, at betegnelsen ”euforiserende stoffer” i lovens § 11, stk. 5, § 20, stk. 1, og § 26, stk. 1, ændres til ”afhængighedsskabende lægemidler”, således at der dermed skabes parallelitet mellem den betegnelse, der anvendes i lov om dyrlæger og den betegnelse, der anvendes på sundhedsområdet, jf. § 35, i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed (autorisationsloven). Det lægges til grund, at de to betegnelser anvendes for samme midler.

Miljø- og Fødevareministeriet har hidtil i vurderingen af, hvad der skal forstås ved ”euforiserende stoffer”, henholdt sig til, hvad der er gældende på sundhedsområdet, hvortil kommer de lægemidler, der særligt finder anvendelse i forbindelse med behandling af dyr uden anvendelse på humanområdet. Ministeriet vil fremover på tilsvarende vis ved vurderingen af, hvad der skal forstås ved ”afhængighedsskabende lægemidler”, henholde sig til, hvad der er gældende på det humane sundhedsområde, hvortil kommer de lægemidler, der særligt finder anvendelse i forbindelse med behandling af dyr uden anvendelse på humanområdet. Vurderingen af, hvad der skal forstås ved ”afhængighedsskabende stoffer” på humanområdet, tilkommer Styrelsen for Patientsikkerhed, jf. § 35, stk. 3, i autorisationsloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2.

Til nr. 4

Efter § 17 i lov om dyrlæger kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om drift af medicinregisteret VetStat, herunder om dyrlægers indberetning af oplysninger til registeret, om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registeret.

Det foreslås, at der i § 17, som stk. 2, indsættes en bestemmelse, der hjemler, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at ejere af dyrehold registreret i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR) afholder udgifterne til drift af medicinregisteret VetStat.

Dermed skabes der hjemmel til, at driften af et nyt medicinregister VetStat efter idriftsættelse, forventeligt i 2020, finansieres ved opkrævning af formålsbestemte afgifter eller gebyrer, som betales af ejere af husdyrbesætninger registreret i CHR. Det er hensigten, at omkostningerne skal opkræves hos ejere af svine- og kvægbesætninger, baseret på deres relative andel af forbruget af antibiotika. Fordelingen vil blive fastsat årligt på grundlag af det seneste års opgørelse af antibiotikaforbrug.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.

Til nr. 5

Det fremgår af § 32, stk. 1, i lov om dyrlæger, at dyrlæger er undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Dog er dyrlæger, der er ansat ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutioner, undtaget fra tilsynet for så vidt angår deres virksomhed ved disse institutter. Dette fremgår af § 32, stk. 2, i lov om dyrlæger.

Det foreslås, at bestemmelsen i lovens § 32, stk. 2, ændres, så at dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler, undergives tilsyn i forbindelse med disse dyrlægers behandling af privatejede dyr. Dette vil være på linje med hvad der er gældende for dyrlæger ansat ved privatejede dyrehospitaler eller privatpraktiserende dyrlæger i øvrigt. Tilsynet varetages af Fødevarestyrelsen.

Udvidelse af tilsynsbeføjelsen vil således indebære, at dyrlæger ansat ved Københavns Universitets dyrehospitaler, på et givent tidspunkt, hvis de bliver udpeget til kontrol, vil få kontrolbesøg fra Fødevarestyrelsen. I tilfælde af sanktionering vil der skulle ske gebyrbelagt opfølgende kontrol, jf. tillige forslaget til § 36 b i loven.

At udvide tilsynsbeføjelsen vil også betyde, at Fødevarestyrelsen i forbindelse med eventuelle klager fra klienter over behandling af deres dyr på universitetets dyrehospitaler, vil kunne behandle klagesagen, og om nødvendigt følge op med et kontrolbesøg svarende til hvad der er muligt for Fødevarestyrelsen i forbindelse med klager over behandling af dyr foretaget af dyrlæger ved privatejede dyrehospitaler eller af privatpraktiserende dyrlæger i øvrigt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2.

Til nr. 6

Efter stk. 3 i tekstanmærkning nr. 158 ad 24.32.01. på finansloven, er miljø- og fødevareministeren bemyndiget til at fastsætte regler om betaling af omkostningerne ved ekstra kontrol, som udføres efter, at der er påvist manglende overholdelse af lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin, lov om udendørs hold af svin, lov om indendørs hold af gylte, goldsøer og drægtige søer, lov om hold af malkekvæg og afkom af malkekvæg, lov om hold af slagtekalkuner, lov om hold af slagtekyllinger, dyreværnsloven, lov om hold af heste, lov om dyrlæger, samt regler, der er fastsat i henhold til de nævnte love eller Den Europæiske Unions forordninger.

Det foreslås, at den del af tekstanmærkning nr. 158, der vedrører lov om dyrlæger, indsættes i loven, idet det foreslås, at der som § 36 b i loven indsættes en bestemmelse, der giver hjemmel til hos dyrlæger og virksomheder at opkræve betaling for ekstra kontrol foranlediget af påvist manglende overholdelse af bestemmelser i loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Lov om dyrlæger indeholder i § 41 en tilsvarende bestemmelse. Den foreslåede § 3 indebærer, at de foreslåede ændringer i loven vil kunne sættes helt eller delvis i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:
§ 4. Miljø- og fødevareministeren kan meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studie-	1. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

<p>krav, midlertidig tilladelse til at bistå dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning, hvis behovet for dyrlægehjælp ikke kan dækkes af dyrlæger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, kan yde dyrlæger bistand under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 2-6. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde. Ministeren kan bestemme, hvilken faglig betegnelse sådanne personer må anvende, samt at en således fastsat betegnelse kun må anvendes af personer, der har gennemgået den uddannelse og bestået den prøve, som ministeren har foreskrevet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan meddele tilladelse til og fastsætte regler om, at personer, der ikke er dyrlæger, under udstationering ved danske styrker i udlandet eller om bord på skibe udøver dyrlægegerning omfattet af bestemmelserne i § 2, stk. 1, nr. 2 og 3. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, hvilke uddannelseskrav de pågældende skal opfylde.</p>	<p><i>Stk. 4.</i> Veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav må, som led i deres uddannelse på Københavns Universitet, deltage i diagnostik og behandling af dyr på universitetets dyrehospitaler og udøve visse former for dyrlægegerning forudsat, at dette sker efter en dyrlæges anvisninger og under dennes ansvar. Ministeren kan fastsætte regler om studiekrav.”</p>
<p>§ 8 b. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> De dyrlæger, der er omfattet af loven, afholder omkostningerne ved de tilsyn og den kontrol, der udføres efter reglerne fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler herom.</p>	<p>2. § 8 b ophæves.</p>
<p>§ 11. En dyrlæge skal afgive de indberetninger og anmeldelser, som miljø- og fødevarerministeren afkræver den pågældende med henblik på konstatering og bekæmpelse af sygdomme hos dyr samt vedrørende den veterinære fødevarerkontrol og det veterinære fødevarerilsyn. Ministeren kan fastsætte regler for, i hvilket omfang og på hvilken måde dyrlæger af hensyn til indberetnings- og anmeldepligten skal føre ordnede optegnelser over visse dele af deres virksomhed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> En dyrlæge skal på forlangende give ministeren enhver oplysning om forhold i forbindelse med den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En dyrlæge skal føre optegnelser over anvendte, ordinerede og udleverede receptpligtige lægemidler. Ministeren kan fastsætte regler herom samt om, at anvendelse, ordinerer og udlevering af receptpligtige lægemidler skal indberettes til eller stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at dyrlæger skal føre optegnelser over udlevering og anvendelse af andre end de i stk. 3 nævnte lægemidler.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ministeren kan som led i tilsynet med dyrlægers ordinationer af euforiserende stoffer påbyde en dyrlæge at føre nøjagtige optegnelser over disse ordinationer.</p> <p><i>Stk. 6.</i> En dyrlæge skal basere indberetninger, attester og udtalelser på en omhyggelig undersøgelse af grundla-</p>	<p>3. I § 11, stk. 5, 3 steder i § 20, stk. 1 og § 26, stk. 1, ændres ”euforiserende stoffer” til: ”afhængighedsskabende lægemidler”.</p>

<p>get herfor.</p> <p>§ 20. Miljø- og fødevareministeren kan fratage en dyrlæge retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af euforiserende stoffer, hvis dyrlægen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) har overtrådt et påbud meddelt efter § 11, stk. 5, 2) ordinerer euforiserende stoffer på uforsvarlig måde eller 3) ordinerer euforiserende stoffer til eget eller andre menneskers brug. <p><i>Stk. 2.</i> Fratagelse af den i stk. 1 omhandlede ret sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.</p> <p>§ 26. En dyrlæge kan fraskrive sig autorisationen eller en eller flere af de i § 18, stk. 2, omhandlede rettigheder. Fraskrivelsen kan være begrænset til at angå ordinerer af euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer. Autorisationen eller fraskrevne rettigheder generhverves, når en fastsat tidsfrist fra fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt generhverves efter ansøgning, såfremt der ikke foreligger omstændigheder, der ville kunne begrunde fratagelse af autorisationen eller rettigheder efter §§ 18, 20, 21, 23 og 24.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Såfremt miljø- og fødevareministeren afslår generhvervelse af fraskrevne rettigheder, kan afgørelsen efter reglerne i § 22, stk. 2, forlanges indbragt for domstolene.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelsen i § 25 finder tilsvarende anvendelse.</p>	
<p>§ 17. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om drift af medicinregisteret Vetstat, herunder om dyrlægers indberetning af oplysninger til registeret, om begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret samt om opkrævning af betaling i forbindelse med udtræk af oplysninger fra registeret.</p>	<p>4. I § 17 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>”<i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at ejere af dyrehold registreret i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR) afholder udgifterne til udvikling og drift af medicinregisteret VetStat.”</p>
<p>§ 32. Dyrlæger er undergivet tilsyn af miljø- og fødevareministeren.</p> <p><i>Stk. 2.</i> De ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutter beskæftigede dyrlæger er, for så vidt angår deres virksomhed ved disse institutter, undtaget fra bestemmelsen i stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Dyrlæger skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Personer, der i medfør af § 4, stk. 1, har fået tilladelse til at bistå dyrlæger, og personer, der i henhold til regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, yder dyrlæger bistand, er undergivet tilsyn af miljø- og fødevareministeren. De i 1. pkt. nævnte personer skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har be-</p>	<p>5. I § 32, <i>stk. 2</i> indsættes som <i>2. pkt.</i>:</p> <p>”Dog er dyrlæger beskæftiget ved Københavns Universitets dyrehospitaler for så vidt angår deres behandling af andres dyr undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling.”</p>

tydning for tilsynet.	
	<p>6. Efter § 36 a indsættes:</p> <p>”§ 36 b. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om betaling af omkostninger ved ekstra kontrol, som udføres efter, at der er påvist manglende overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning heraf.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Loven træder i kraft den 1. januar 2020.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p>